

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

6 juni 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie en de regering van de Volksrepubliek China
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
en met het protocol bij de overeenkomst, ondertekend in Peking op 6 juni 2005**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel en opzet van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse Regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Hoewel buitenlandse investeringen al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of het internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer zij uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde ‘gemengde’ karakter van de investeringsakkoorden die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep ‘gemengde verdragen’ (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, §1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat zij in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Politieke gegevens

Op 1 oktober 1949 kondigde Mao de stichting van de Volksrepubliek China af. In de vroege jaren vijftig werd het door oorlog verwoeste land volgens Sovjet-model opgebouwd. In 1958 brak Mao met dat model en kondigde hij een nieuw economisch programma – de Grote Sprong Voorwaarts – aan. Tijdens de Culturele Revolutie (1966-1976) bevond het land zich in een staat van politieke en sociale chaos.

Nadat Mao in 1976 overleed, brak onder zijn opvolger Hua Guofeng een tijdperk van normalisering aan dat versterkt werd door de terugkeer van Deng Xiaoping in het centrum van de macht. Deng zette in 1978 met zijn ‘open deur’-politiek ingrijpende eco-

nomische hervormingen in gang die een ongekeerde expansie van de economie mogelijk maakten.

In 1998 werden – naar Chinese normen – de partijtop en de regering merkelijk verjongd en kregen zij een sterk pragmatische en technocratische inslag. Tijdens het 16de Partijcongres in 2002 werd een nieuwe partijtop gekozen en deed de zogenaamde ‘vierde generatie’ haar intrede.

Volgens de in 1982 aangenomen Grondwet is de Volksrepubliek China een socialistische staat onder de democratische dictatuur van het volk, geleid door de werkende klasse en gebaseerd op de alliantie van arbeiders en boeren. Het socialistische systeem is het fundament van de Volksrepubliek China. De controle van de Communistische Partij (CCP) over de staat is onverkort gehandhaafd en in de praktijk zijn partij en staat nauw met elkaar verbonden.

In 2005 zette de CCP een groot project op poten om de ideologische beginselen van het marxisme nieuw leven in te blazen. Het project moet het ideologisch uitgeholde systeem van een nieuwe, meer actuele, maar nog steeds in essentie marxistisch-leninistische basis te voorzien.

Het hoogste orgaan van de CCP is formeel het Nationaal Partijcongres dat éénmaal om de vijf jaar samenkomt en een Centraal Comité kiest dat de functies van het Partijcongres uitoefent als dat niet in zitting is. Het Centraal Comité telt ongeveer 200 leden en het komt één- of tweemaal per jaar in plenaire zitting bijeen. Het Centraal Comité kiest op zijn beurt het Politbureau en het Permanent Comité van het Politbureau waar de werkelijke politieke macht geconcentreerd is.

Formeel bekleedt het Nationaal Volkscongres – het Chinese Parlement – het hoogste staatsgezag. Het telt thans ongeveer 3000 leden die voor een periode van vijf jaar indirect verkozen worden. De rol van het Nationaal Volkscongres is voornamelijk het bekrachtigen van besluiten die door de partijtop genomen worden en via de Staatsraad voorgelegd worden. De Staatsraad is de centrale regering en daarmee het hoogste uitvoerende orgaan.

De president is het staatshoofd. Hij wordt bijgestaan door één vice-president. Beiden kunnen gekozen worden voor maximum twee ambtstermijnen van vijf jaar. De huidige president Hu Jintao werd in maart 2003 verkozen.

Sinds 2002 worden verkiezingen georganiseerd voor buurtcomités die het laagste niveau van bestuur vormen in de steden en dorpen. De macht van die comités is onduidelijk. Hun taak bestaat erin conflicten tussen de wijkbewoners op te lossen, bijstand te verlenen in openbare hygiëne, geboorteplanning en onderwijs en de verzuchtingen van de bewoners over te maken aan de regering.

De voornaamste zorg van de regering is het bewaren van de eenheid van China en het vermijden van sociale onrust.

Na de overdracht van Hongkong (1997) en Macau (1999), streeft China nog naar de hereniging met Taiwan. Op 14 maart 2005 keurde het Parlement de antiseccessiewet goed. Die wet stelt nauwere samenwerking voor inzake transport en handel. Een hereniging moet op vreedzame wijze totstandkomen maar het gebruik van ‘niet-vreedzame middelen’ wordt niet uitgesloten als zich ernstige incidenten zouden voordoen die kunnen leiden tot een onafhankelijk Taiwan.

Economische en sociale gegevens

China startte in 1978 met een geleidelijke liberalisering van zijn economie. Het land kende een geweldige groei met een gemiddeld groeicijfer van 9,5% gedurende de voorbije 20 jaar. Volgens de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) zal dat cijfer nog geruime tijd gehaald worden. De economische groei zorgde niet alleen voor een stijging van het inkomen van de Chinezen maar droeg ook bij tot een daling van de armoede. Tegelijkertijd geraakte de Chinese economie steeds beter geïntegreerd in de wereldeconomie. Uit cijfers voor 2004 van de Wereldbank blijkt dat China met een bruto binnenlands product (BBP) van 1932 miljard US dollar de zesde grootste economie ter wereld is.

De privésector speelde een belangrijke rol in die gunstige evolutie. Die sector is verantwoordelijk voor meer dan de helft van het BBP en voor een sterke stijging van de uitvoer. Privébedrijven scheppen de meeste banen en zij liggen aan de basis van meer productiviteit en meer winsten in de ganse economie. De overheid herstructureerde een deel van de openbare sector wat leidde tot massaal banenverlies. Toch moet op dat vlak nog een ganse weg afgelegd worden.

De OESO deed een aantal aanbevelingen die China in staat moeten stellen om het hoofd te bieden aan problemen inzake urbanisatie, vervuiling, veroude-

ring van de bevolking en de groeiende ongelijkheid zowel op sociaal als op regionaal gebied. Volgens de OESO wachten nog belangrijke uitdagingen om de privésector te versterken zoals het vormen van een stevige basis waarop de bedrijven hun activiteiten kunnen ontplooiën en een hervorming van het financieel stelsel.

Het programma van de regering is sinds 1997 gericht op:

- de hervorming van de staatsbedrijven;
- de sanering van de banksector;
- de hervorming van de sociale zekerheid;
- de hervorming en de modernisering van de landbouw;
- het stroomlijnen van het ambtenarenapparaat;
- campagnes tegen smokkel en corruptie.

De toetreding tot de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in november 2001 had een gunstige invloed op de economie. Volgens de Wereldbank moet de jaarlijkse opbrengst geraamd worden op 40 miljard US dollar.

Uit cijfers die de OESO in juni 2005 publiceerde, blijkt dat China in 2004 meer rechtstreekse buitenlandse investeringen aantrok dan ooit tevoren. Investeringen uit de OESO-landen liepen op tot 54,9 miljard US dollar, wat een verzevenvoudiging betekende.

Eind juli 2005 werd de nationale munt, de yuan, gerevalueerd. De vaste wisselkoers ten opzichte van de US dollar wordt gradueel losgelaten en vervangen door een gestuurd vlotten tegenover een mandje van munten waarvan de samenstelling en de gewichten niet bekend zijn.

Begin oktober 2005 keurde het Centraal Comité van de CCP het ontwerp van het elfde vijfjarenplan goed. Daarin staan een minder snelle maar duurzame economische ontwikkeling en een harmonieuze samenleving centraal. Een tragere groei moet de kloof tussen hoge en lage inkomens verkleinen.

De buitenlandse handel is van 21 miljard US dollar in 1978 gestegen tot 620 miljard US dollar in 2002. In mei 2005 was het overschot op de handelsbalans

opgelopen tot 8,99 miljard US dollar. De belangrijkste exportproducten zijn kleding, elektrische apparaten, telecommunicatiemateriaal en schoeisel. De voornaamste klanten zijn de Verenigde Staten, Hongkong en Japan. De invoer bestaat vooral uit elektrische machines, petroleumproducten en kantoorapparatuur. Japan, Taiwan en Zuid-Korea zijn de voornaamste leveranciers. Volgens de OESO zou China begin volgend decennium het belangrijkste uitvoerland ter wereld zijn.

China is het meest bevolkte land ter wereld. Het telt ongeveer 1,3 miljard inwoners en dat aantal neemt elk jaar met 0,57% toe. Slechts een kwart van de bevolking woont in de steden. Om het hoofd te bieden aan de explosieve bevolkingsgroei werd in 1980 de 'één-kind-politiek' gelanceerd.

De welvaart is zeer onevenwichtig verdeeld tussen de kustprovincies en het binnenland waar de grootste armoede geconcentreerd is. De werkloosheid bedraagt zowat 10% maar op het platteland bestaat veel verdoken werkloosheid. Elk jaar melden zich ongeveer 7 miljoen nieuwe arbeidskrachten aan op de arbeidsmarkt. Door de hervorming van de staatsbedrijven vervalt de rol die zij traditioneel spelen in het verschaffen van een sociaal vangnet voor de werknemers zoals huisvesting, voorzieningen voor ouderen, onderwijs en gezondheidszorg. De regering hecht groot belang aan het opzetten van nieuwe zorgstelsels zoals ziektekostenverzekering en pensioenen. In augustus 2004 werd een wet van kracht die de discriminatie moet stoppen van mensen die besmet zijn met aids of andere besmettelijke ziektes. In maart 2005 kondigde de regering aan dat zij extra uitgaven zal doen om de sociale problemen aan te pakken. Zo moeten boeren minder belasting betalen en komt in de steden meer geld vrij om de werkloosheid te bestrijden.

Begin maart 2006 kondigde premier Wen Jiabao aan dat de regering ruim 34 miljard euro zal uittrekken om de toestand op het platteland te verbeteren. Door de verbetering van onderwijs, gezondheidszorg en infrastructuur en een modernisering van de landbouw moet het platteland een ander uitzicht krijgen.

Mensenrechten

China onderschrijft de mensenrechtenbeginselen zoals vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en heeft een aantal stappen gezet om de bescherming van de mensenrechten meer in overeenstemming te brengen met de internationale

normen. Het land ondertekende het Verdrag van de Verenigde Naties (VN) voor Economische, Sociale en Culturele Rechten en het VN-verdrag voor Burger- en Politieke Rechten. Ook is een aantal hervormingen in het rechtsstelsel doorgevoerd en spant de regering zich in voor de professionalisering van de rechterlijke macht en van de advocatuur. In maart 2004 nam het Partijcongres het respect voor en de bescherming van de mensenrechten alsook de bescherming van wettelijk privébezit, op in de Grondwet.

Ondanks die positieve stappen komen nog steeds ernstige schendingen van de mensenrechten voor zoals marteling, slechte behandeling van gevangenen, gedwongen bekentenissen en willekeurige arrestaties. De regering legt zware beperkingen op inzake de vrijheid van meningsuiting en van vergadering en inzake arbeidsrechten. De behandeling van dissidenten, etnische en religieuze minderheden en aanhangers van spirituele groepen zoals de Falun Gong en de grootschalige toepassing van de doodstraf blijven problematisch. Begin april 2005 bracht Amnesty International (AI) een rapport uit waarin gemeld werd dat in 2004 in China minstens 3400 terechtstellingen plaatsvonden. Chinese bronnen spreken zelfs van bijna 10.000 executies.

In zijn rapport 2005 stelt AI dat – ondanks een aantal positieve stappen – China er niet in slaagt om de nodige hervormingen te realiseren die een einde moeten maken aan de schending van de mensenrechten. Tienduizenden mensen worden opgesloten en zij lopen het risico dat zij slecht behandeld of zelfs gefolterd worden. Duizenden werden ter dood veroordeeld of terechtgesteld. De Oeigoerse moslims in de provincie Xinjiang worden onderdrukt en opgesloten voor zogenaamde separatistische of terroristische acties. In Tibet en andere etnisch Tibetaanse gebieden is de vrijheid van meningsuiting en van godsdienst fel beperkt. China gebruikt de internationale strijd tegen het terrorisme als een voorwendsel om vreedzame dissidentie de kop in te drukken.

In het kader van economische hervormingen zijn veel mensen het slachtoffer van gedwongen uitzetting uit hun woonst en van opeising van hun land. Onafhankelijke vakbonden blijven illegaal en de rechten van de vertegenwoordigers van de werknemers worden fel beperkt.

In december 2005 werd in de zuidelijke provincie Guangdong boerenprotest tegen landonteigening met geweld de kop ingedrukt. Daarbij vielen verschillende doden.

Vrouwen hebben formeel gelijke rechten maar de praktijk is soms anders. Zij zijn vaak het slachtoffer van de één-kind-politiek en worden gedwongen tot abortus of sterilisatie. In juli 2004 verbood de overheid de selectieve abortus van vrouwelijke foetus- en in een poging om de groeiende kloof tussen de geboortecijfers van jongens en meisjes om te buigen.

Buitenlands beleid

Het buitenlandse beleid van China is officieel gebaseerd op de vijf beginselen van vreedzame coëxistentie namelijk stabiliteit in de regio, rust aan de grenzen, niet-inmenging in binnenlandse aangelegenheden, wederzijds respect voor soevereiniteit en territoriale integriteit en non-agressie. China staat een multipolaire wereld voor.

Relaties met de buurlanden

Ofschoon alle territoriale geschillen met zijn buurlanden nog niet opgelost zijn, vertoef China momenteel in rustiger vaarwater. De relatie met Zuid-Korea is goed en de wederzijdse handel bloeit. China is één van de weinige landen die een goede verhouding hebben met Noord-Korea. Met Rusland werd in juli 2001 een vriendschapsverdrag gesloten. Met de Centraal-Aziatische staten werd in juni 2001 de 'Shanghai Cooperation Organization' opgericht waarbinnen grensgeschillen via diplomatieke weg kunnen geregeld worden. De traditioneel moeilijke verhouding met India is verbeterd. Op 11 april 2005 ondertekenden beide landen in New Delhi een 'strategisch partnerschap voor vrede en voorspoed'. De relatie met Japan is de jongste jaren beter geworden maar het Japanse oorlogsverleden, handelsgeschillen en de Japanse ambitie om lid te worden van de VN-Veiligheidsraad, veroorzaken nu en dan spanningen. In april 2005 werd in China massaal betoogd nadat Japan in schoolboeken zijn rol in de tweede wereldoorlog geminimaliseerd had. In mei 2005 bereikten de betrekkingen tussen China en Japan een nieuw dieptepunt na het bezoek van de Japanse premier Koizumi aan een heiligdom voor oorlogsslachtoffers.

Betrekkingen met de EU

China en de Europese Gemeenschap (EG) knoopten in 1975 bilaterale betrekkingen aan die in 1985 verder uitgebouwd werden met het sluiten van een handels- en samenwerkingsovereenkomst. In 1989 werden de relaties bevroren als gevolg van de gebeurtenissen op het Tiananmenplein. De sancties werden vanaf

1990 geleidelijk opgeheven met uitzondering van het wapenembargo.

In 1994 is een kader voor de politieke dialoog tussen de EU en China overeengekomen. Die dialoog kan gaan over alle onderwerpen van wederzijds belang en hij voorziet in een vast aantal ontmoetingen per jaar. Tijdens het bezoek aan de EU van de Chinese premier in mei 2004 werden vijf samenwerkingsakkoorden ondertekend.

De economische relatie tussen de EU en China wordt steeds intensiever. China is momenteel de tweede handelspartner van de EU en een zeer belangrijke bestemming voor Europese investeringen. De uitvoer van de EU naar China steeg tussen 1999 en 2003 van 19,6 miljard euro naar 41,2 miljard euro terwijl de invoer tijdens dezelfde periode toenam van 52,4 miljard euro naar 105,3 miljard euro of 11% van de totale invoer.

Op 10 juni 2005 ondertekenden de EU en China een akkoord dat tot 2008 de export van Chinese stoffen en kleding naar de EU moet inperken. Dat akkoord moet een einde maken aan het hevig opgelopen handelsconflict tussen beiden. Vanaf 2008 kan de EU geen beperkingen meer opleggen behalve als er sprake is van dumping. Dan moeten ook alle overgangsmaatregelen vanwege China's lidmaatschap van de WTO, afgebouwd zijn. Op 5 september 2005 werd een akkoord ondertekend dat de vrijgave mogelijk maakt van de enorme partijen Chinese kleding die door de douane vastgehouden worden.

Verhouding met de Verenigde Staten

Die verhouding is een voortdurende paradox. De Verenigde Staten zijn ideaalbeeld én vijand. De Amerikaanse aanwezigheid in de regio wordt als bedreigend ervaren. Wegens de grote economische belangen en uit strategische overwegingen, kiest China voor een constructieve relatie. In april 2006 bracht de Chinese president Hu Jintao een bezoek aan de Verenigde Staten.

Betrekkingen tussen Vlaanderen/België en China

De relaties tussen China en België zijn overwegend Chinees-Vlaams. In de beleidsnota Buitenlands Beleid en Internationale Samenwerking 2004-2009 staat dat dat gegeven beter verzilverd kan worden. Daarom zal voortgebouwd worden op reeds bestaande initiatieven en zakelijke netwerken om de groeiende culturele

en maatschappelijke interesse en samenwerking tussen China en Vlaanderen verder te ontwikkelen.

In november 2005 bracht een Vlaamse delegatie onder leiding van de minister-president van de Vlaamse Regering en van vice-minister-president en Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel Moerman, een bezoek aan China. Minister Moerman stelde op een China-Vlaanderen-seminarie de Vlaamse China-strategie voor. Die strategie 'Flanders and China: an excellent future together' streeft drie doelstellingen na:

- een kader scheppen dat Vlaamse bedrijven toelaat de kansen die de Chinese markt biedt, optimaal te benutten;
- Chinese ondernemers overtuigen om in Vlaanderen te investeren;
- hoogtechnologische en creatieve samenwerking.

Om die doelstellingen te bereiken stelt de minister acht concrete actiepunten voor:

- de oprichting van een dienstencentrum voor Chinese bedrijven in Vlaanderen;
- meer dienstencentra voor Vlaamse bedrijven in China;
- samenwerking in de humane wetenschappen;
- proactief benaderen van Chinese bedrijven;
- de logistieke troeven uitspelen;
- mobiliteit van onderzoekers tussen Vlaanderen en China bevorderen;
- projecten in sectoren die zowel Vlaanderen als China interesseren;
- lancering van een Vlaamse promotiefilm.

Naast die actiepunten doet minister Moerman vier aanbevelingen die over verschillende beleidsdomeinen heen reiken:

- een Vlaams Huis in China;
- opbouwen van een kenniscluster China;
- een Chinese school in Vlaanderen;

- Vlaanderen promoten als toeristische bestemming voor Chinezen.

Voor de uitwerking is een geïntegreerde aanpak nodig.

Volgens de minister duidt de Chinastrategie aan dat Vlaanderen de ontwikkeling van nieuwe economieën, zoals de Chinese, niet langer als een bedreiging, maar wel als een verhaal van kansen beschouwt. Ook voor China is Vlaanderen een uitstekende investeringsregio en biedt wederzijdse samenwerking niets dan voordelen.

In het kader van die Chinastrategie werd ondertussen een promotiefilmpje over Vlaanderen gemaakt en een samenwerkingsakkoord gesloten om postdoctorale onderzoekers uit te wisselen.

Op 27 maart 2006 ondertekende minister Bourgeois een protocolovereenkomst met de Chinese luchtvaartmaatschappij Hainan Airlines. Vanaf juli 2006 vliegt die maatschappij viermaal per week naar Zaventem. Toerisme Vlaanderen zal in de loop van het jaar een kantoor openen in Peking.

Op 3 april 2006 werd in uitvoering van het cultureel akkoord tussen België en China, in Peking het samenwerkingsprogramma 2006-2010 tussen Vlaanderen en China ondertekend.

Begin januari 2006 werd Xian-Janssen, de joint venture van Janssen Pharmaceutica in China, verkozen tot werkgever van het jaar.

Sinds 1995 gaat de Vlaamse uitvoer naar China onafgebroken in stijgende lijn. Toch bleef onze export in 2004 met een stijging van 3,38% onder de verwachtingen. China was onze 14de afzetmarkt met een aandeel van 1,21% van de totale export. Die trend zette zich verder in 2005 met een stijging van slechts 1,2% tijdens het eerste halfjaar. Tijdens de eerste negen maanden van 2005 voerde Vlaanderen voor 1.625,6 miljoen euro uit naar China. De belangrijkste Vlaamse exportproducten waren in 2004 edelstenen en edele metalen, machines en mechanische werktuigen en organische chemische producten. De uitvoer van kunststoffen en toepassingen steeg met ruim 35%.

De Vlaamse invoer blijft explosief toenemen. In 2004 rukte China op naar de 9de plaats als leverancier van Vlaanderen. Met ruim 3,5 miljard euro was China goed voor 2,37% van onze totale import. Tijdens de eerste drie maanden van 2005 had Vlaanderen al voor ruim 1 miljard euro ingevoerd. In vergelijking met dezelfde periode van 2004 betekende dat een stijging met meer dan 66%.

Ook de Belgische handel met China kent de jongste jaren een sterke groei. Het tekort op de handelsbalans loopt steeds verder op. In 2004 stond Vlaanderen in voor 89,38% van de Belgische uitvoer.

Jaar	Belgische uitvoer (in miljoen euro)	Vlaamse uitvoer (in miljoen euro)	Belgische invoer (in miljoen euro)	Vlaamse invoer (in miljoen euro)
2002	1.835	1.580	2.951	2.145
2003	2.140	1.846	3.403	2.530
2004	2.135	1.908	4.303	3.591

Cijfers Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en Nationale Bank van België

3. Ontstaan van de overeenkomst

De voorbije dertig jaar sloot de BLEU verscheidene overeenkomsten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen met landen die geen lid waren van de OESO.

De eerste gesprekken tussen de BLEU en de regering van de Volksrepubliek China vonden plaats in Brussel op 5 februari 2004 ter gelegenheid van een onderhandelingsronde die georganiseerd werd door de United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD). Het betrof geen formele onderhandelingsronde, maar een aftasten van de BLEU-typetekst. Een aantal artikelen werd tussen haakjes geplaatst met het oog op verdere discussie.

De tweede onderhandelingsronde, die oorspronkelijk voorzien was van 26 tot 28 april 2004, vond uiteindelijk plaats in Peking van 14 tot 16 september 2004. De onderhandelaren bereikten een akkoord over alle punten die betrekking hebben op economische investeringen. Twee belangrijke problemen bleven bestaan. Enerzijds kon China de milieu- en arbeidsclausules niet aanvaarden en anderzijds had het partnerland problemen met de vermelding van de gewesten als overeenkomstsluitende partijen én met hun eventuele medeondertekening.

Tijdens de derde onderhandelingsronde verklaarden de Chinese onderhandelaren dat zij akkoord gingen met de vermelding van de gewesten in de verdrags-tekst door de juridische uitleg die België verschafte over de Belgische staatsstructuur. Over de twee clausules werd echter geen overeenstemming bereikt. De ontwerp-tekst van de investeringsovereenkomst werd op 1 april 2005 in Peking geparafeerd.

De overeenkomst werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Chinees en het Engels. De Engelse versie is doorslaggevend in geval van interpretatie.

Als compensatie voor het niet opnemen van de milieu- en arbeidsclausules in de investeringsovereenkomst, zouden de memoranda betreffende samenwerking op het vlak van het leefmilieu en van arbeid en sociale zaken, integraal kunnen toegepast worden.

De bovenvermelde memoranda werden opgemaakt door de federale overheidsdiensten. De Vlaamse administraties werden hierbij niet geraadpleegd.

Toch heeft het ‘memorandum of understanding on environmental cooperation’ bijna volledig betrek-

king op gewestelijke bevoegdheden. Hoewel de gewesten in de Werkgroep ‘gemengde verdragen’ (WGV), adviesorgaan van de ICBB, op 19 februari 2002 meedeelden dat zij niet wensten te participeren in dat ‘memorandum of understanding’, werd de tekst ervan door de federale overheid niet aangepast. Nochtans werd deze opmerking van de gewesten geakteerd en werd besloten tot de ondertekening door een federale vertegenwoordiger. De ICBB heeft op 30 mei 2002 die beslissing bekrachtigd.

Het gemengde ‘memorandum of understanding on environmental cooperation’ werd op 26 maart 2002 ondertekend door de federale premier, zonder goedkeuring van de Vlaamse Regering. Op 11 december 2001 stuurde de toenmalige Vlaamse minister van Leefmilieu een formele protestbrief naar de toenmalige federale minister van Buitenlandse Zaken. De toenmalige minister-president van de Vlaamse Regering ontving een kopie van dat schrijven. Daarom werd het ‘memorandum of understanding’ tot nog toe niet toegepast.

De Federale Overheidsdienst (FOD) Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu heeft onlangs de procedure gestart voor de uitvoering van het ‘memorandum of understanding’. Ondertussen ondersteunt de Vlaamse milieuadministratie via uiteenlopende kanalen een aantal initiatieven die plaatsvinden in China of gericht zijn op een Chinees publiek, bijvoorbeeld onder de ruimere koepel van het ‘United Nations Environment Programme’ (UNEP). Het is namelijk zo dat er in China slechts een zwak milieubeleid is. Het aanbod van allerlei diensten vanuit België alsmede het aanscherpen van het milieubewustzijn en het opleiden van de beleidsmakers, kunnen hier voor een verbetering zorgen.

Ook het memorandum van overeenstemming betreffende samenwerking op het vlak van werkgelegenheid, arbeid, sociaal overleg en sociale zaken is een gemengde overeenkomst. De meeste bevoegdheden zijn federaal. De gewestelijke bevoegdheden situeren zich in het werkgelegenheidsbeleid, de tewerkstellingsprogramma’s, de beroepsopleiding en de arbeidsbemiddeling.

De samenwerking op basis van het memorandum van overeenstemming kan eventueel bijdragen tot een verhoging van de sociale normen in China, waardoor in de toekomst de arbeidsclausule misschien niet meer ter discussie zal staan. Er is trouwens veel interesse van China voor ons beleid inzake arbeid. De

Vlaamse vertegenwoordiger in de WGV vroeg dat het memorandum van overeenstemming tussen nationale ministeries zou ondertekend worden op ministerieel niveau, omdat een ondertekening op het niveau van de administraties een lagere politieke waarde heeft. In artikel 3 van het memorandum staat dat de Belgische coördinator, die aangeduid wordt om de uitvoering van het memorandum te verzekeren, samenwerkingsprogramma's op te stellen en de samenwerkingsactiviteiten te coördineren, aangeduid wordt na overleg met alle betrokken Belgische federale en gefedereerde overheden.

Tijdens haar vergadering d.d. 3 juni 2005 (VR/PV/2005/22 – punt 5) besliste de Vlaamse Regering haar goedkeuring te hechten aan de ontwerpovereenkomst en aan het memorandum van overeenstemming betreffende samenwerking op het vlak van werkgelegenheid, arbeid, sociaal overleg en sociale zaken. Tevens gelastte zij de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid, om machtiging te verlenen aan de federale vertegenwoordiger om de overeenkomst en het memorandum te ondertekenen.

De overeenkomst werd op 6 juni 2005 in Peking ondertekend door de federale minister van Buitenlandse Zaken, ter gelegenheid van het bezoek dat de koning bracht aan China. Het memorandum van overeenstemming werd gelijktijdig ondertekend door de federale minister van Werk voor de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en door de federale minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid voor de FOD Sociale Zaken en Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid.

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET CHINA

1. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

De leden van de BLEU keurden een tekst goed die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aanvaard. Sinds 2002 zijn milieu- en sociale clausules opgenomen in de type-tekst.

Die zogenaamde BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat. Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

De bescherming vindt men terug in de artikelen 3, 4 en 7 tot en met 9. Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie terwijl artikel 4 stelt dat de investeerders de behandeling genieten van meest begunstigde natie. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 5 stelt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die een hoge graad van milieubescherming biedt en dat zij die wetgeving stelselmatig moeten verbeteren.

Artikel 6 bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die arbeidsnormen vastlegt in overeenstemming met de internationaal erkende rechten van werknemers en naar een verbetering van die normen.

Artikel 7 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 8 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 9 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding uitbetaald heeft aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke

of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 10 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 11 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 12 en 13 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 12 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voorgelegd wordt aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming. Zij houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 13 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internatio-

naal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 14 stelt de investeringen die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 15 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt.

Afwijkingen van de BLEU-typetekst

Er werd onderhandeld op basis van de Engelse BLEU-typetekst. De afwijkingen worden hierna toegelicht.

In de preambule worden twee paragrafen toegevoegd. Er wordt enerzijds aangegeven dat de wederzijdse stimulering, bevordering en bescherming van investeringen, investeerders zal aanzetten tot meer zakelijk initiatief en dat de welvaart van de overeenkomstsluitende partijen zal vergroten. Anderzijds wordt de wens uitgesproken om de samenwerking te versterken op grond van gelijkheid en wederzijds voordeel.

In artikel 1.1. wordt een aparte definitie gegeven van de term ‘investeerders’ enerzijds met betrekking tot België en Luxemburg en anderzijds met betrekking tot China. Voor China zijn investeerders natuurlijke personen die de nationaliteit van de Volksrepubliek China hebben overeenkomstig de wetgeving van de Volksrepubliek China en een juridische eenheid, met inbegrip van vennootschappen, verenigingen, partnerschappen en andere organisaties, die opgericht zijn in overeenstemming met de wet- en regelgeving van de Volksrepubliek China en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is in de Volksrepubliek China.

In artikel 1.2. wordt benadrukt dat ‘investeringen’ alle soorten vermogensbestanddelen zijn die geïnvesteerd worden overeenkomstig de wet- en regelgeving van de overeenkomstsluitende partij op wiens grondgebied de investering gedaan wordt. In artikel 1.2.c wordt ‘obligaties’ weggelaten en in artikel 1.2.d wordt ‘knowhow’ toegevoegd.

Artikel 1.4. bevat een aparte definitie van ‘grondgebied’.

De artikelen 2 (bevordering van investeringen) en 3 (bescherming van investeringen) worden samengevoegd in artikel 2 (bevordering en bescherming van investeringen). De bepaling dat elke overeenkomstsluitende partij in het bijzonder het sluiten en uitvoeren van licentieovereenkomsten en overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand toelaat, wordt weggelaten. Er is geen sprake van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde.

In artikel 3 van de overeenkomst (nationale behandeling en meest begunstigde natie) wordt niet expliciet vermeld dat de investeerders de behandeling van meest begunstigde natie genieten. Elke overeenkomstsluitende partij verleent aan investeringen en daarmee verband houdende activiteiten een behandeling die niet minder gunstig is dan de behandeling die zij verleent aan investeringen en daarmee verband houdende activiteiten van haar eigen investeerders en van investeerders van een derde staat. Wat de uitzonderingen betreft, wordt melding gemaakt van internationale overeenkomsten tot oprichting van een vrijhandelszone en dergelijke en van regelingen ter bevordering van kleinschalige grenshandel in de grensgebieden.

In artikel 4.2. (ontneming en eigendomsbeperking) worden de voorwaarden opgesomd die moeten vervuld worden om wegens redenen van openbaar nut, openbare veiligheid of nationaal belang, over te gaan tot onteigening of nationalisatie. De maatregelen moeten genomen worden met inachtneming van nationale rechtsprocedures. Schadeloosstelling wordt uitgekeerd in gelijk welke omwisselbare munt. Zij levert intrest op aan het normale banktarief.

In artikel 5 (overmakingen) zijn de bepalingen weggelaten over de toelating die verleend wordt aan de investeerders om een deel van hun verdiensten over te maken naar hun land van herkomst, over de onverwijld overmaking en over de waarborgen die toegestaan worden aan investeerders van de meest begunstigde natie.

Artikel 6 (subrogatie) is anders geformuleerd. Indien een overeenkomstsluitende partij of haar aangewezen instantie een schadeloosstelling uitkeert aan haar

eigen investeerders op grond van een voor investering verleende waarborg of een verzekeringscontract tegen niet-commerciële risico's ten aanzien van een investering op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende partij, deze de overdracht bij wet of ingevolge een rechtshandeling aan de eerstgenoemde overeenkomstsluitende partij of haar aangewezen instantie erkent van de rechten en schuldvorderingen van de investeerder.

In artikel 7 (andere verplichtingen) staan bepalingen uit artikel 10 (toepasbare regels) van de BLEU-type-tekst. Artikel 11.1. van de typetekst over bijzondere overeenkomsten is weggelaten. Artikel 11.2. is opgenomen in artikel 7.

Voor de regeling van investeringsgeschillen (artikel 8) kan het geschil – indien het niet door overleg kan geregeld worden – enkel voorgelegd worden aan de bevoegde rechtbank van de overeenkomstsluitende partij die partij is bij het geschil of aan het ICSID. Zodra de investeerder het geschil aan de bevoegde rechtbank dan wel aan het ICSID voorgelegd heeft, is de procedurekeuze onherroepelijk.

In artikel 9 (geschillen tussen de overeenkomstsluitende partijen betreffende de uitlegging of toepassing van de overeenkomst) wordt een termijn van zes maanden ingevoegd vooraleer een geschil kan onderworpen worden aan een scheidsgerecht. De voorzitter van het scheidsgerecht is onderdaan van een staat die met beide overeenkomstsluitende partijen diplomatieke betrekkingen onderhoudt. Het scheidsgerecht doet uitspraak overeenkomstig het bepaalde in de overeenkomst en met de door beide overeenkomstsluitende partijen erkende beginselen van het internationaal recht.

Artikel 10 (overgangsbepalingen) stelt dat de overeenkomst in de plaats treedt van de overeenkomst die op 4 juni 1984 in Brussel ondertekend werd en dat zij die overeenkomst vervangt. Zij is van toepassing op alle investeringen ongeacht of die vóór of na de inwerkingtreding gedaan zijn. Zij is evenwel niet van toepassing op een geschil of een vordering inzake een investering, die reeds vóór de inwerkingtreding voorwerp was van een juridische procedure of arbitrage. Die geschillen en vorderingen blijven geregeld overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst van 1984.

De overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen elkaar schriftelijk meegedeeld hebben dat hun respectieve wettelijke procedures voltooid zijn. Zij is van kracht voor een periode van 10 jaar. Zij blijft van kracht tenzij een overeenkomstsluitende partij de andere partij één jaar voor het verstrijken van de 10 jaar of op een ander tijdstip schriftelijk meegedeeld heeft dat zij de overeenkomst wil beëindigen. De overeenkomst kan schriftelijk door de overeenkomstsluitende partijen gewijzigd worden.

Bij de overeenkomst is een protocol gevoegd dat een integrerend deel uitmaakt van de overeenkomst. Dat protocol slaat op de volgende vier artikelen van de overeenkomst.

In artikel 1 omvat de term ‘investeringen’ investeringen van rechtspersonen van een derde staat die het eigendom zijn van of onder toezicht staan van investeerders van de ene overeenkomstsluitende partij en die gedaan zijn op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende partij in overeenstemming met de wetten en voorschriften van laatstgenoemde. Die bepalingen zijn enkel van toepassing als de derde staat in kwestie geen recht heeft, of afstand doet van het recht, tot het eisen van schadeloosstelling nadat de investeringen door de andere overeenkomstsluitende partij onteigend zijn.

Het verlenen van een niet minder gunstige behandeling is ten aanzien van China (artikel 3) niet van toepassing op:

- bestaande, niet-conforme maatregelen die op zijn grondgebied gehandhaafd worden;
- de voortzetting van zodanige niet-conforme maatregelen;
- een verwijzing van zodanige niet-conforme maatregelen voor zover de wijziging de non-conformiteit van de maatregel niet vergroot.

China zal het nodige doen om de niet-conforme maatregelen met voortvarendheid op te heffen.

Ten aanzien van China dient de overmaking te voldoen aan de formaliteiten die vereist zijn door de huidige Chinese wetten en voorschriften inzake deviezencontrole (artikel 5). In dat opzicht kent China aan de BLEU-investeerders geen behandeling toe die minder gunstig is dan die welke toegekend wordt aan investeerders van een derde staat. Die formaliteiten worden niet aangewend als een middel om zich te onttrekken aan verbintenissen of verplichtingen uit hoofde van de overeenkomst. De bepalingen van artikel 5 tasten niet de rechten en plichten inzake deviezenbeperkingen aan die een overeenkomstsluitende partij heeft of kan hebben als lid van het Internationaal Monetair Fonds (IMF).

In verband met artikel 8 wordt er wederzijds kennis genomen van het feit dat China eist dat een investeerder de in de wetten en voorschriften van China omschreven nationale bestuursrechtelijke herzieningsprocedure uitput, alvorens het geschil te onderwerpen aan internationale arbitrage. China verklaart dat dergelijke procedure maximum drie maand in beslag neemt.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

In zijn advies d.d. 12 januari 2006 verklaart de SERV principieel positief te staan tegen het sluiten van bilaterale investeringsakkoorden omdat die voor de partners gunstig kunnen uitvallen. Wat de overeenkomst met China betreft, wenst het dagelijks bestuur van de SERV evenwel enkele fundamentele bemerkingen te formuleren. Het dagelijks bestuur betreurt dat de Chinese partner niet kan instemmen met de milieu- en arbeidsclausules. De SERV vraagt aan de Vlaamse Regering om te onderzoeken of en hoe zowel voor milieu als voor arbeid een samenwerking met China kan opgezet worden waarbij aan de Chinese partner de meerwaarde van de milieuzorg en goede arbeidsverhoudingen aangetoond worden. Zeer bijzonder voor het sociaal overleg en het streven naar consensus, ziet de SERV zich als een partner voor kennisoverdracht en opleidingen, bijvoorbeeld in het multilaterale kader van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO).

3. Advies van de Raad van State

In zijn advies d.d. 3 april 2006 maakte de Raad van State geen opmerkingen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de Volksrepubliek China inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, en met het protocol bij de overeenkomst, ondertekend in Peking op 6 juni 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de Volksrepubliek China inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen en het protocol bij de overeenkomst, ondertekend in Peking op 6 juni 2005, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de Volksrepubliek China inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen en het protocol bij de

overeenkomst, ondertekend in Peking op 6 juni 2005, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel, 12 mei 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS
